

SO-ART

8 סרטים ו-2 סדרות

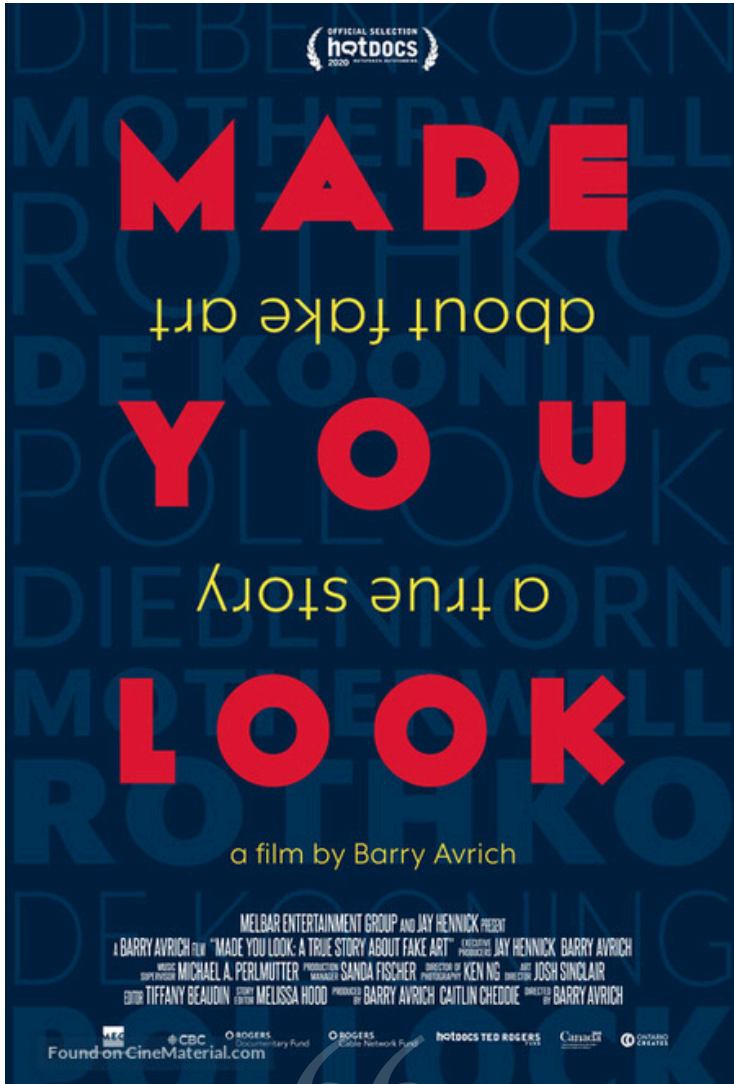
אמנות בנטפליקס

המדריך

בימים אלה, כשכולנו רצים כל רגע למרחבים המוגנים ורמת הקשב שלנו (או לפחות שלי) ברמה נמוכה מאוד, אפשר למצוא נחמה בתכנים המשודרים ברשתות השונות ולכן מצאתי לנכון לעדכן את מדריך תכני האמנות בנטפליקס של SO-ART. אני מזמינה אתכם להתנתק קצת מהשידור האינסופי של החדשות ולצלול קצת לסרטים וסדרות שמציעים לנו כמה שעות של בריחה מהמציאות שלנו.

מה לראות
בנטפליקס
כשרוצים לצפות
בתכנים הקשורים
באמנות

Made You Look:**A True Story About Fake Art**

סרט תיעודי שמגולל את הסיפור הפנטסטי של גלריה ניו יורקית ותיקה מאוד ומוערכת שמכרה לאספנים יצירות מזויפות במעל 80 מיליון דולר: אמן סיני כושל צייר זיופים של ג'קסון פולוק, רות'קו ושאר מאסטרים של ה-Abstract Expressionism, אותם מכר לדילרית שהיא בת זוג של זייפן נודע אחר, והיא בתורה מכרה אותה לגלריה הניו יורקית. מנהלת הגלריה, אן פרידמן, מכרה אותם הלאה ללקוחות ברווחים של מאות אחוזים. עיקר הסרט סובב את דמותה של פרידמן שטענה שבאמת ובתמים האמינה כי מדובר ביצירות מקוריות. למרות שהיו לא מעט נורות אזהרה שעולות בסרט, היא טוענת שהיא התייעצה עם המומחים הגדולים ביותר וקיבלה את אישורם. נושא הזיופים, שכבר הקדשתי לו שני פוסטים שלמים – על הזייפנים הגדולים וגם כיצד אפשר להימנע מרכישת זיוף, הוא בעיה מרכזית בעולם האמנות. מה שמודגש כאן היא העובדה שלמעשה לאף אחד בכל השרשרת אין אינטרס לחשוף זיוף. להיפך, לכולם יש אינטרס לגלות יצירות אותנטיות שלא נחשפו קודם, כיוון שזה מה שמניע את השוק ומגלגל מיליונים.

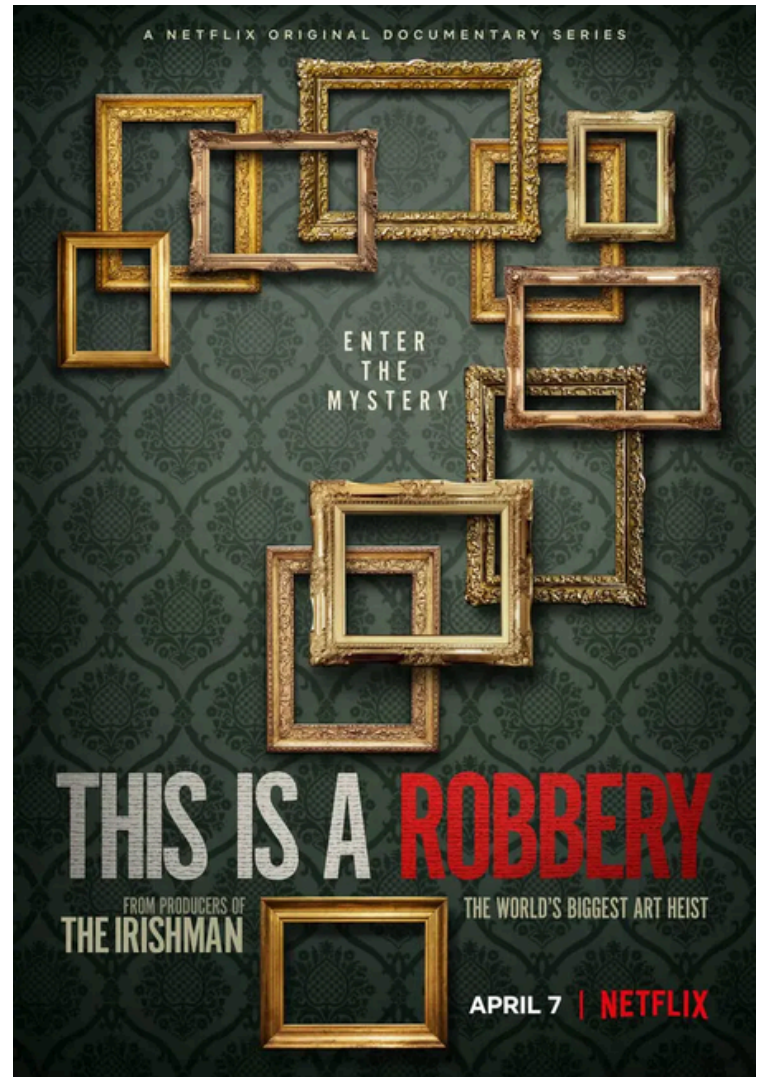
הסיפור הזה עשה הרבה כותרות בשנים האחרונות אבל מעניין לראות את הדמויות עצמן ולשמוע את שני הצדדים של הסיפור. בסופו של הסרט אנחנו נשארים עם השאלה – האם אנחנו מאמינים לאן פרידמן או לא? האם היא שיתפה פעולה בתרמית או שגם היא כאן צד נפגע?

This Is a Robbery: The World's Biggest Art Heist

כבר כתבתי כאן באריכות את סיפורה של האספנית איזבלה סטיוארט גארדנר והמוזיאון שהקימה לאוסף שלה. המוזיאון הזה היה לקורבן גניבת האמנות הגדולה ביותר בהיסטוריה, עם יצירות מופת שנגנבו בשווי מוערך של מעל חצי מיליארד דולר. הסדרה הזו מסכמת את 30 השנים שעברו מאז השוד והכיוונים השונים שנחקרו במהלכה. היא מעלה לא מעט סימני שאלה וחורים שלא זכו לתחקור מעמיק מספיק. אחרי 30 שנה רבים מקצות החוטים הללו התקררו, נעלמו וחלק אפילו מתו.

מדהים שגם אחרי 30 שנה אנחנו לא קרובים יותר למציאת היצירות הגנובות, למציאת הפושעים או אפילו להבין את המניע לפשע. למי שנחשף לסיפור בפעם הראשונה הסדרה מאוד מעניינת, אולם בפועל לא מביאה כמעט אינפורמציה חדשה, וללא ספק היה ניתן לקצר אותה בשליש לפחות.

אם סיפורי גניבה מעניינים אותך אני ממליצה לקרוא גם את הכתבה על גנב האמנות הגדול באמת (השלל שלו מוערך בכ-2 מיליארד דולר, לעומת 1 מיליארד במקרה של מוזיאון גארדנר), אבל עם סגנון שונה מאוד. קוראים כאן.

Velvet Buzzsaw

בחלק הראשון של הסרט הזה צפיתי בהתמוגגות - סרט עלילתי עם כוכבי הוליוודיים שמדבר על עולם האמנות, כמה כאלה כבר יש? ולא רק זה, הוא מתאר בשנינות וחדות את העולם הציני של ירידי האמנות, הגלריסטים, מבקרי האמנות ושאר אנשי המקצוע שלוקחים חלק בעולם האמנות שמגלגל סכומי כסף גבוהים ונמצא כל הזמן במרדף אחרי הלהיט הבא.

זהו סיפור על עובדת זוטרה בגלריה שמגלה שהשכן המבוגר בבניין שלה שנפטר השאיר אחריו מאות ציורים מדהימים, אותם הוא ציווה לשרוף אחרי מותו. היא מחליטה להציל את הציורים ומביאה אותם לידידה מבקר האמנות (ג'ייק ג'ילנהול) שכולם יראים מפניו ומתחנפים אליו. כשהוא מתלהב, היא מביאה אותם לבעלת הגלריה (רנה רוסו) ויחד הן משווקות אותו כסחורה החמה בעיר בעזרתה של אוצרת מוזיאון לשעבר שהפכה ליועצת אמנות פרטית (טוני קולט). בשלב הזה הסרט מקבל תפנית לכיוון סרטי האימה הגרוטסקיים, למי שחובב את הז'אנר. למרות שאני לא, צפיתי עד הסוף ונהניתי כי מעבר ליוצג יש כאן ביקורת מעניינת על עולם האמנות.

The Andy Warhol Diaries

אז מסתבר שבין כל שאר מוזרויותיו, אנדי וורהול היה גם גרפומן, כלומר כותר באופן אובססיבי על חייו ומתעד אותם ללא הרף. הסדר התיעודית הזו, על ששת פרקיה, מבוססת על אותם יומנים של וורהול שנחשפו רק בשנים האחרונות. דרכם ניתן ממש להיכנס לראש של אנדי, להבין את מערכת היחסים שלו וגם את השתלשלות חייו המפותלת למדי, כולל הפריצות היצירתיות. אפשר היה לקצר משמעותית, אבל עדיין מעניין בעיניי, במיוחד לחובבי וורהול והפופ-ארט.

Julian Schnabel: A Private Portrait

סרט תיעודי על האמן והיוצר הרב תחומי ג'וליאן שנאבל, שהיה אחד הציירים הבולטים בניו יורק של שנות ה-80 והסתובב עם כל האמנים הידועים של התקופה. בשנות ה-90 הפנה את האנרגיה שלו לבימוי והפקת סרטים עלילתיים, הראשון שבהם היה על ז'אן מישל בסקיאט, סרט שזכה להרבה הכרה וביקורות טובות.

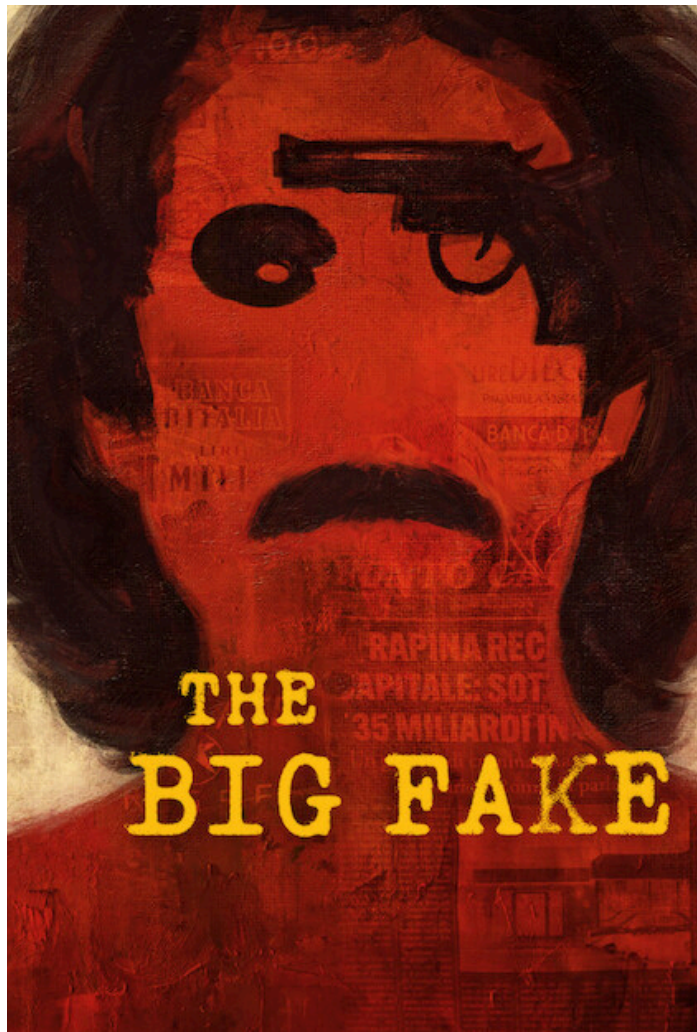
דמותו של שנאבל המצטיירת בסרט היא של אמן כל יכול בעיני עצמו, איש גדול מהחיים, שחי אותם

hard & fast סיפור שכפוי כולל סמים ואלכוהול, נשים, יחסים משפחתיים מוזרים, מסיבות, ים, סלבריטיס וכו'. לא בטוח שיצאתי מהסרט הזה מחבבת את שנאבל, אבל ללא ספק הכרתי יותר את יצירתו.

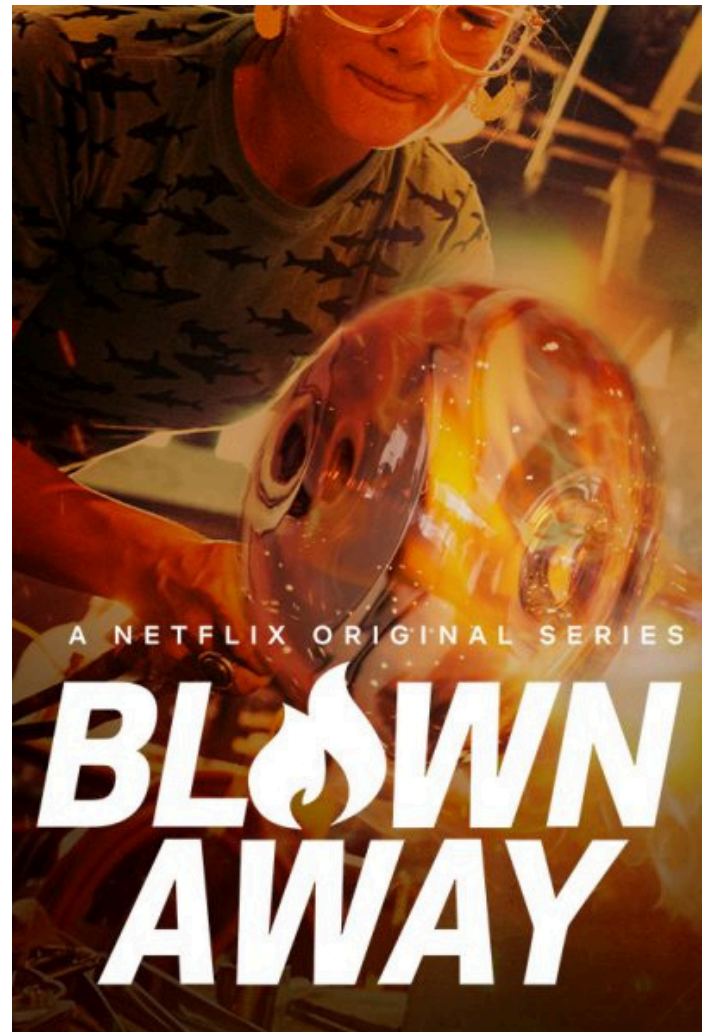
The Big Fake

סרט עלילתי איטלקי שיצא ב-2025 והפך ללהיט נטפליקס אודות אמן צעיר, טוני, שמתגלגל, לא בכונה, להיות זייפן אמנות. הוא מצליח לזייף בהצלחה כמה יצירות מפורסמות כמו של מודיליאני וז'אק לואי דויד, תחילה הוא עובד עם גלריסטית, אבל אחר כך, כמו תמיד באיטליה, נחשף קשר למאפיה. הסיפור מסתבך עם שני אחיו, איש כנסייה ופועל, ויש עימות פוליטי חזיתי בין ימין פאשיסטי ושמאל סוציאליסטי, וכמובן יש כסף גדול, מתח ונשים יפות. הכל הרבה יותר פאן באיטלקית.

Blown Away

מי שמכיר אותי כבר יודע שיש לי בלב פינה חמה מאוד למדיום הזכוכית, ובמיוחד ניפוח זכוכית (הקדשתי לכך כמה פוסטים בעבר, ביניהם אודות אמני זכוכית שכדאי להכיר וגם עם מוזיאון הזכוכית בקורנינג). על כן, כשנתקלתי בסדרת ריאליטי שכולה מוקדשת לניפוח זכוכית I was blown away. כמו כל ריאליטי, אל תחפשו פה עומק, אבל זכוכית חמה זה דבר מהפנט והצליחו להציג פה כשרונות טובים והרבה יצירתיות, אז בסך הכל מדובר בהסחת דעת כיפית.

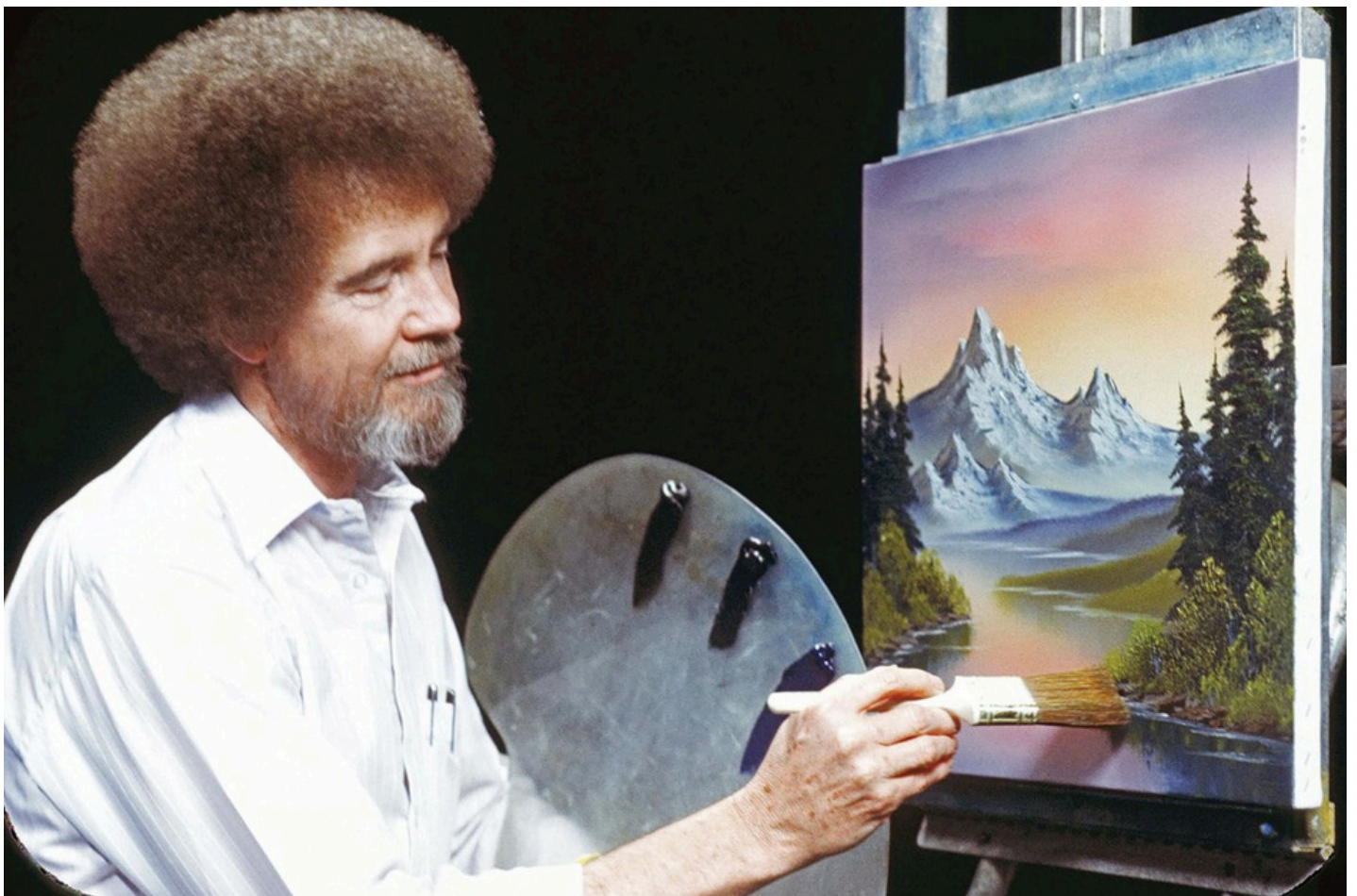

Bob Ross: Happy Accidents, Betrayal & Greed

זה אחד הסרטים ברשימה שהכי נהייתי לצפות בו – סיפורו של בוב רוס, צייר שבשנות ה-80 הפך לסופרסטאר טלוויזיוני בזכות תוכנית שבועית שהיתה לו בה לימד אנשים לצייר. כל שבוע היה מצייר ציור חדש מההתחלה במשך 28 דק' (זמן התכנית) ותוך כדי מנחה את הצופים בבית בטכניקה שיכולה לגרום גם להם לצייר כמוהו.

רוס חבר לזוג אנשי עסקים שעזרו לו להפוך את התהילה לכסף והפיקו עבורו סדנאות לימוד ויצירה בכל רחבי ארה"ב, קורסי הכשרה למורים, ליון של צבעים ומוצרים וכו'. לא אקלקל לכם את הצפייה ורק אגיד שהסוף לא כל כך מתקתק כמו ההתחלה.

ציורי הנוף של בוב רוס הם יפים אבל מה שעומד בלב העשייה שלו הוא לגרום לאנשים שמעולם לא אחזו מכחול, לצייר ולזכות בחדוות היצירה ולהתגאות במעשה ידיהם. משהו בקול הרך שלו ובאפרו הבלתי מתקבל על הדעת שלו החזיר אותי אחורה לשנות ילדותי, כשצפיתי בבתיה עוזיאל עושה קסמים על המרקע.

Ruben Brandt, Collector

זהו סרט עלילתי, אבל עם טוויסט – סרט מצויר. הסרט משתמש בכל השטיקים הידועים של סרטי פעולה, מתח ופילם נואר כדי לספר את סיפורו של פסיכותראפיסט שנרדף בחלומותיו על ידי דמויות מיצירות מופת מפורסמות (דמיינו את עצמכם נחנקים משערותיה של ונוס של בוטיצ'לי או נזקים ממטוס על ידי הדוור של ון-גוך). הדרך היחידה שיוכל אי פעם לישון בשקט היא שהציורים יהיו בבעלותו. כך הוא מגייס חבורה של פושעים בעלי נטייה אמנותית כדי לגנוב את היצירות ממוזיאונים בכל רחבי העולם. כמובן יש גם סיפור אישי ורומנטיקה אבל אני לא אהרוס לכם. בקיצור, אינטליגנטי ונחמד.

Sky Ladder:

The Art of Cai Guo-Qiang

סרט תיעודי על אמן סיני שלא הכרתי קודם, שלב יצירתו היא ספקטקלים של זיקוקי די-נור. זה די פואטי בהתחשב בעובדה שהסינים הם אלה שהמציאו את הזיקוקים ובכך הוא סוגר סוג של מעגל עם אבות אבותיו, אבל במציאות הוא נתקל בהרבה בירוקרטיה. למעשה, רוב הסרט אנחנו מלווים אותו בניסיונות להשיג אישורים לפרוייקט גרנדיוזי שהוא רוצה להפיק. מעבר לזה שמדובר באמנות במרחב הציבורי, מדובר כאן בחומרים דליקים ומסוכנים שמייצרים הרבה רעש ועשן ולכן הרשויות לא ממהרות לשתף פעולה. אני כבר כמעט התייאשתי. אבל הוא לא. בסופו של דבר הוא אכן יוצר ספקטקל מדהים. הסרט מעלה את השאלה האם זהו בידור או שזו אמנות? האם יש ערך למשהו שמתכלה תוך שניות ולא ניתן לשחזר עוד? תחשבו על זה בזמן שאתם צופים.

